

(శి శ్రీ) విద్యసార సంగ్రహం

5W0.479

సు

స్త్రీ విద్యా సార సంగ్రహము

గీ॥ చాన సంయుక్త పద్మిని • చౌధురాణి
విమలయు నహల్య యిందిర • వెలది లాల
పన్న బాయి కనుల మొదల్ • పద్మముఖుల
గను భరతమాత మనలను • గాచుగాత॥

పూర్వకాలంబున బ్రపంచమునందలి అన్ని దేశములందును సకలవిషయములను మన భరతఖండము మిన్నయెవన్నెగాంచి మేలుబుతియై ప్రకాశించుచుండెడిది. ఇప్పుడు పూర్వప్రగౌరవ మడుగంటి అన్ని విధముల గడు హైన్యమునొందియున్నది. ఇట్టి మహద్భేదమునకు గారణముజితిరవలెను. అది, ముందు మన వారలట్టి యున్నతదశనొందుట కవలంబించినపద్ధతులు మనము విడనాడియుండవలెను. మనపూర్వుల యాచారములను ప్రస్తుతకాలమునందలి మన యాచారములను విమర్శించి చూచినచో వారవలంబించిన దేశక్షేమాభివృద్ధికరములగు పెక్కు సంగతులు మనము వదలియున్నామని విశదపడగలదు. అట్టి యాచారములొద్దు మనముపేక్షించిన అతిప్రాముఖ్యమగు నా

చారము స్త్రీలకు విద్యనేర్పించుట. ఇందుకు మనము రెండు సంగతులు రుజువు సేయవలయును. మొదటిది స్త్రీలకు విద్య నేర్పించు నాచారము పూర్వ కాలమునగలదా? రెండవది స్త్రీలు విద్యావతులైనచో సంఘాభివృద్ధికెట్లు కారకురాండ్రగుదురు? ఇందు మొదటిసంగతికి మన శ్రుతిస్మృతి పురాణేతిహాసములు సాక్ష్యమిచ్చుచున్నవి. అప్పటికాలమున స్త్రీలు విద్యావతులగుటవలననే శ్రుతులలో కొన్ని సూత్రములు రచియించియుండిరి. ఋగ్వేద సగంహితయొక్క 5వ మండలములో 28వ సూక్తము విశ్వవారయనునామెయు, 10 వ మండలములోని 125వ సూక్తము అంబిణుని పుత్రికహక్కునునామెయు, 19 వ సూక్తము అగస్త్యునిభార్య, లోపాముద్రయనునామెయు, 10వ మండలములోని 85వ సూక్తము (వై నాహికసూక్తము) సవితృపుత్రియగు సూర్యయనునామెయు రచియించియుండిరి. ఇంకను పెక్కువేదమంత్రములు స్త్రీలరచియించినవి కానంబడియెడివి. గోబిలగృహ్యసూత్రము 1 ప్రవర 3 ఖండ 15వ సూక్తమున “పత్నీమధ్యాపయేత్ కస్మాత్ పత్నీ జహుయాదితి వచనాత్” అనగా భార్య హోమముసేయు నధికారము గలదిగాన వేదాదివిద్యలు నేర్పవలెను అనియున్నది. శ్రుతి “తస్యైగోత్రాయేహజాయాపతీసగ్ంరభేదాం” అనగా మూకాదులు హోమాదికార్యములందు పఠించవలయు మంత్రములు భార్యాభర్తల కభేదములగుటచే భార్యలే పఠించవలెననుటచే స్త్రీలు విద్యావతులుకావలెనని స్థాపించుచున్నది. పూర్వమీమాంసయందు జై మిన్యాచార్యులవారు “యాగాదిషుస్త్రీపుంసయోరధికారాధికరణమ్” అను నధికరణమునందు స్త్రీల

కు యాగాధికారము తస్మంత్రపఠన తదథావేత్తతాధికారమును జెప్పినారు అప్రకరణమునందే బాదరాయణాచార్యుల వారు స్త్రీకి స్వతంత్రధనాధికారమును నిదేశించినారు. శారీరకమీమాంసయందు “అంతరాచాపితదదృష్టైః” అను సూత్ర భాష్యమునందు “రై క్యవాచక్ష్వవీజానశ్రుతిప్రభృతీ నామేవం భూతానామపిబ్రహ్మవిత్వ శ్రుత్యుపలభ్యే” అను మొదలగునవియు, బృహదారణ్యకోపనిషత్తు పంచమాధ్యాయము పంచమబ్రాహ్మణమునందు “అధహైం గార్గీవాచక్ష్వవీప్రచ్ఛ” అనియును, “తయోర్హమైతేయీ బ్రహ్మవాదినీబభూవ” అని మైతేయీ బ్రాహ్మణమునందును గానంబడుటచే స్త్రీలు వేదాదివిద్యలు నేర్చి బ్రహ్మవిద్యాభ్యాసము సేయుచుండువారని స్పష్టముగా గానంబడుచున్నది. మరియు ‘సాంవత్సరికమాయంసంఖ్యాయ తదనురూపం వ్యయంకుర్యాత్’ అనగా స్త్రీలు తనకు సంవత్సరమునకు వచ్చురాబడిని లెక్కించి దానికి తగినట్లు వ్యయము సేయవలయును అని వాత్సీయసకామసూత్రము లందలి సహధర్మిణీచర్యయందు జెప్పబడినది. ఇట్టి కార్యమునెరవేర్చుటకు స్త్రీలు విద్యాగంధమెరుగని మూఢురొండ్రుపయోగపడియెదరా? “క్లో! సదాప్రహృష్టయాభావ్య గృహకార్యే ఘదక్షయా । నుసంస్కృతోపస్కరయావ్యయేచా ముక్తహస్తయా” అనగా సర్వదా సంతోషితస్వాంతయు, గృహకార్యములందు దక్షయు, నాయవ్యయంబు లెరిగినదియు, శుచిగా పాకాదులు సేయుచు గృహలోపకరణాదులు శుభ్రము సేయునదియు కావలయును, అని స్మృతివాక్యము బోధించుచున్నది. ఇట్టి స్త్రీ విద్యావతి కావలయునని వేరుగ జెప్పవలెనా? “స్త్రీ

యస్సతీః! తాఉమేపుగ్ంసఆహుః” ఈ వేదవాక్యమునకు మా
 ధవవిద్యారణ్యులవా రీక్రింది విధమున వ్యాఖ్యానము వ్రాసిరి.
 “స్త్రీయస్సతీః ఇతియాలోకప్రసిద్ధాః స్త్రీయఃసతీః సద్రూపాః
 గురుకటాక్షేణ సదేవసామేదమగ్ర ఆసీదిత్యాది శ్రుత్యుక్తంస
 ద్వస్తుబుధ్వాతదనుభవేన తద్రూపావత్తంతే, తాఉతా అపి
 స్త్రీయఃమేమతేపుంస ఆహుః బ్రహ్మవిధః పురుషాన్కథయన్తి,
 యద్యపిశరీరే స్త్రీలక్షణాద్యశ్యతే, తథాపి పురుషస్సోచితం త
 త్వజ్ఞానమస్తీతి పురుషలక్షణ సద్భావాత్పురుషత్వం తాసామ
 భిజ్ఞాః కథయంతి, యేతుశరీరేశ్వశ్చప్రభృతీభిః పురుషలక్షణై
 ర్యుక్తా అపి పురుషస్సోచితం తత్వజ్ఞానసంపాదయంతి, స్త్రీణా
 ముచితే సమోహేన ఉపేతత్వాత్ తేస్త్రీయవేత్యభిప్రాయః”
 అనగా స్త్రీయైజన్మించి శరీరమున స్త్రీలక్షణములు గలిగియుం
 డినను తత్వజ్ఞానానుభవశీలగు స్త్రీలు పురుషులుగానే భావిం
 పబడెదరు. తత్వజ్ఞానశూన్యులై స్త్రీసామాన్యమగు మోహ
 ముచేగ్రన్తులై నిరక్షరకుక్షులై యుక్తాయుక్త వివేకశూన్యులై
 నవారు గడ్డములు మీసములు మొదలగు పురుషలక్షణము గలి
 గియు స్త్రీలవలెనే భావింపబడెదరు అని. వేదకాలమునందు
 స్త్రీలిటుండెడివారు పురాణకాలమున “దమయంతీమహాప్రాజ్ఞా”
 “విదుషీద్రాపదీ” ఇత్యాదివచనములచే భారతాదులయందు
 స్త్రీలు పాండిత్యముకలవారనియు, ధర్మజ్ఞరాండ్రనియు, జ్ఞాన
 ముగలవారలనియు, బహువిధమాల వణింపబడియున్నది. అ
 ద్యతనభూతకాలమునందు “శ్లో॥ శీలావిజ్ఞామారులామోరికా
 ద్యాః! కావ్యంకర్తుం సంతివిజ్ఞాస్త్రియోపి । విద్యాంవేత్తుం
 వాదినోనిర్విజేతుం । విశ్వంవక్తుంయఃప్రవీణస్సవంద్యః” ఈచెప్ప

బడిన శీలాదిస్త్రీలు కావ్యరచనయందును, సభలలో విద్వాం
 సులతో శాస్త్రవాదమొనర్చుటయందును, సమర్థులారాండని
 చెప్పబడినది. “శ్లో॥ శబ్ధార్థయోస్సమోగుంభః పాంచాలీరీతిరు
 చ్యతే॥ శీలాభట్టారకావాచి బాణోక్తిః పుచసాయది” బాణుని
 కావ్యమునందును శీలాభట్టారికవాక్కులయందును పాంచాల
 రీతి గానంబడునని చెప్పబడినది. “పాథకస్యమనసిస్థానం లేఖే
 ఖలుసుభద్రయా॥ కవీనాంచవచోవృత్తి చాతుర్యేణసుభద్ర
 యా” సుభద్ర అర్జునునిమనస్సున నివసించినరీతి కవయిత్రియ
 గు నీసుభద్ర తన కవితాచాతుర్యముచే కై సరుల మనముల
 యందు స్థానము సంపాదించెనని చెప్పబడినది. “అహంకథంఽస్మి
 తీయాస్యాత్ ద్వితీయాస్యామహంకథం” అహంకథమ్ అను న
 వ్యయములు ద్వితీయావిభక్తులని చెప్పు మూఢునకు నేనెట్లు
 ద్వితీయను (భార్యను) అగుదునని అప్పయదీక్షితులవారి కు
 మారికచెప్పెనట. ఈమె తాను విదుషినని నూచించెనుకదా;
 వీరుగాక, గణితశాస్త్రమురచించిన లీలావతియు, జ్యోతిషా
 శాస్త్రమురచించిన భానాయు, భోజరాజసతి భానుమతియు, కృ
 ష్ణరాయని కొమరితె మోహనాంగియు, కుమ్మరమొల్ల, తరి
 గొండ వెంగమ్మ, ముద్దుపళని మొదలగువారలెల్ల కావ్యము
 లు రచించినవారలె. తోరుదత్తు, పండితరమాభాయి, ఆనంద
 భాయిజోషి మొదలగు వారలాధునికులుగాన వీరిసంగతి నిపుడు
 ప్రస్తావించను. ఈపయినజెప్పిన విషయసందర్భములంబట్టి వేద
 కాలముమొదలుకొని మనదేశమున దూరకలప్రభుత్వము నెల
 కొనినదాక, మనస్త్రీలు వేదశాస్త్రాదివిద్యాభ్యాసమునవిచ్చి
 న్నముగ జేయుచుండెడివారని నిర్ణయవాదముగ దేలుచున్నది.

గావున స్త్రీలకు విద్య నేర్పించుట అవీగతశిష్టాచారముగాని మనమిప్పుడు క్రొత్తగ దెచ్చిపెట్టినదికాదు.

ఇక రెండవవిషయమగు “విద్యనేర్చినస్త్రీలు సంఘాభివృద్ధికెల్లు కారకురాండ్రగుదురు” అను విషయమునుగూర్చి చర్చింతము. ఈవిషయమును నిరూపించుటకు శ్రుతిస్మృతులనుండి నిదర్శనములు చూపనక్కరలేదు. ఇది కేవలము ననుభవైకగోచరమగు విషయము. స్త్రీలు కేవలము ప్రపంచమునకు జన్మభూములుకదా? క్షేత్రముయొక్క పరిశుద్ధత, బలమును నందుజనించు మొక్క యొక్క అభివృద్ధికెల్లు కారణమో జన్మస్థానమగు స్త్రీయు జ్ఞానశాలినియగుటచే జనితులగువారి సత్ప్రవర్తన క్షేమార్గోగ్యాభివృద్ధిలకట్లు హేతువగును. తల్లియగు యువతి విద్యాజ్ఞానవతియైనచో బిడ్డలకు జన్మనాటనుండియు విద్యాజ్ఞానాభిరతియు సత్ప్రవర్తనయును వెన్నతోబెట్టియలవాటునేయును. తలిదండ్రులు మూఖులై నుష్ప్రవర్తనగలవారలగుదురేని వారిసంతానము నట్టిదేయగుట మనము చూచుచునేయున్నాము. విద్యావ్యాసంగమును సత్ప్రవర్తనయుగల కుటుంబములలోబుట్టిన శిశువులు చిన్ననాటనుండియు దలిదండ్రుల నడవడినేయనుసరించి యడకువయు విద్యాసక్తియు మంచినడవడియు గలిగి మెలగుచుండుటయు మనమెరుగనిదికాదు. కాబట్టి తల్లివిద్యావతియైనచో బిడ్డలకిట్టిమేలు కలుగునని నేను వేరుగ చూపి చెప్పవలసిన యవసరములేదు. ప్రతిస్త్రీయు తల్లిగను, గృహిణిగను నుండును. తల్లిగనుండి నేయుమేలు పయిన నూచించబడినదే. గృహిణిగనుండునప్పుడు

గృహవ్యవహారమంతయు జక్కబెట్టుటకు నింటి ఆదాయవ్యయములు లెక్కజూచి మితవ్యయసిద్ధాంతము నవలంబించి సంసారము నిర్వహించవలయుపని స్త్రీలకు విహితము, ఇట్టి ప్రాముఖ్యమగు కృత్యమునిర్వహింపవలయు వెలది విద్యాగంధమెరుగక మూఢురాలయినచో నట్టి గృహమెట్టులుండునో వేరుగ జెప్పవలయునా? విద్యావిహీనలగు చానలు గృహనిర్వాహము నేయునెడ నాయవ్యయంబులెరుగక దూబరిదిండితన మలవాటుచేసికొని చూచినవస్తువులన్నె దెచ్చిబెట్టుమని మగల నిర్బంధించియు నింటికిదెచ్చిన వస్తుసామగ్రి యనవసరవ్యయము చేసియు యజమాని బలుచిక్కుల బెట్టి సంసార మప్పులపాలు నేయుచుండుట మనమెరుగనిసంగతికాదు. ఇల్లుద్ధరించు పల్లవాధరి విద్యావతియైనచో నిట్టియనధములు రావుగద. అనవసరములగు కలతలు కలగజేసికొని నగలని చీరలని మగలమిగుల వగలబెట్టి బెట్టిదంపుటిక్కట్టులపాలుపరచి సంసారమన్న నరణ్యప్రాయముగావించు గయ్యాళిగంపల నెందరినెరుగము. ఇట్టిచెడుగునకు విద్యాగంధమెరుగని మూఢత్వముగాక వేరు కారణముగలదా? విద్యావతియగు పతివ పతిహితముగోరి మెలగ నేర్చి సంసారము స్వర్గప్రాయమునీయదా? “అనుకూలకళత్రోయ స్తస్య స్వర్గః ఇహైవహి! ప్రతికూలకళత్రస్య నరకోనాత్రసంశయః”-దక్షస్మృతి అనగా అనుకూలయగు భార్య కలవాని కీలోకమే స్వర్గము, ప్రతికూలయగుభార్యయున్న నిదేనరకము అని చెప్పుచున్నది. యస్. ఆర్. వెలుఅను నమెరికాఖండశాస్త్రజ్ఞ డిట్లు వ్రాయుచున్నాడు. “A good wife is the greatest earthly blessing” “A virtuous woman

is a Crown to her husband" అనగా అనుకూలవతియగు భార్య పరమోత్కృష్టమున యిహలోకముఖము. గుణవతియగు భార్య పురుషునకు శిరోభూషణమున టిది అని చెప్పెను. "True mate exists somewhere in the world." She is worth-seeking for at any cost of trouble or expense, worth travelling round the globe to find, worth the endurance of labour and pain and privation." -Gilbert Hamerton. అనగా నిజమైన సహధర్మిచారిణియగు భార్య దొరుకుట ముశుకము. అట్టిసూమెను సాపాదించుకొరకు ఎంతవ్యయప్రయాసచైనను పడవచ్చును. ప్రపంచమంతయు చుట్టిరావలసివచ్చినను ఎట్టికష్టనిష్ఠురములకు లోనుగావలసివచ్చినను అట్టిభార్యను సాపాదించుటయగు వెనుతీయకూడదు అని చెప్పినాడు. శ్రీమహాభారతారణ్యపర్వమునందు "అథ భార్యామనుష్యస్య భార్యాశ్రేష్ఠతమస్సఖా భార్యామూలం త్రివర్గస్య భార్యామూలం తదిష్యతః । భార్యావంతఃక్రియావంతః సభార్యాగృహమేథనః । భార్యావంతః ప్రమోదంతే భార్యావంతఃశ్రియాన్వితాః । సఖా మప్రవిక్తేషు భవంత్యేతాఃప్రియంవదాః । పితరోభర్తృకార్యేషు భవంత్యా తస్సమాతరః । కాంతా రేష్యపివిశ్రామో జనస్యాభ్యుచితస్యై । యస్సదారస్సవిశ్వాస్య స్సన్మాన్దాహాపరాగతిః" అనగా భార్య పురుషునకథాశరీరము, స్నేహిలోత్థమురాలు, ధర్మార్థకామములకాధారము, సద్గతికి ముఖ్యకారణము, యాగాదిక్రతుశ్రుతానర్హుటకును, సంతోషాబ్ధి నోలలాడించుటకును, మధురవాక్కులచే మనసుంజింపజేయుటకును, పురుషునకు భార్య ముఖ్యము. భార్య పురుషునకు సాలోషసమయమున స్నేహి

తుడుగను, ధర్మకార్యములొనరించుతరి తండ్రీగను, లోగపీడితు
 డైనతరి తల్లివలెను వర్తించును గనుక నుత్తమురాలగు భా
 ర్య పురుషునకు పరమగతియని చెప్పబడినది. శ్లో॥ ద్విధాకృ
 త్వాత్మనోదేహ మధేనపురుషోభవత్ । అధేననారితస్యాం
 తు విరాజమస్పృజత్ప్రభుః॥ శ్రుతి “అధోవాసవ ఆత్మనోయ
 త్పత్నీ” ఇత్యాదులు భార్య భర్తాకర్థశరీరమని యుద్ధోషిం
 చుచున్నవి. ఆవిషయమునందు బురుషుడు విద్యాశాలియై తన
 సగముశరీరమగు భార్యను విద్యాగంధమెరుగని మూఁఖురా
 లుగ జేసిన పక్షవాలముగలిగిన దేహమువలె నిరుపయోగమై
 పోవును. ఎప్పుడు గున్న పోతునుగట్టినబండితో నేరుదాటబూ
 నుకొనెనట్లు విద్యావంతుడగుభర్తయు విద్యావిహీనయగు చా
 నయు జాయాపతులై గృహయాత్రజరుపబూనినచో మధ్యే
 మార్గమున మునుగకమానదు. పురాణకథలయందొట్టినుండరాం
 గులచరితము లెన్ని చదివెతిమి. సీత, దమయంతి, మగయంతి,
 చంద్రమతి, ద్రౌపది మొదలగు నుత్తమాంగనలు భర్తలకు
 నిక్కట్టులుగలిగినపుడు విద్యావివేకములు వన్నెగన నెన్ని యో
 విధముల హితమెరిగించి యాపదలు నిస్తరించునుసాయములు
 దెలిపి యట్టివేళల వారల మనోనుకూలముగ బ్రవర్తించి ధై
 ర్యముగలుగ బ్రబోధించి యుద్ధరించిన చరితలు ప్రఖ్యాతము
 గావె. ఈవిషయమిటుండనిచ్చి స్త్రీల ధైర్యసాహసములనుగు
 రించి విచారించినచో పురుషులకన్న స్త్రీలెక్కుడు ధైర్యము,
 సాహసము, పట్టుదల, కలకవారని స్వభావమువలన విశేషము
 కాగలదు. అట్టికాంతలు విద్యావతులైనపురుషులకు ధైర్యసా
 హసాదిగుణములు వృద్ధి నొందునట్లు నేయగలరు. వారు తమ

సంతానమునకు నాబాల్యమును నిట్టిసద్గుణము లలవరచి దేశ
 క్షేమాభివృద్ధికి గారకులయ్యెదరు. అతిపురాతనగాధ లటుండని
 చ్చి రణతిక్కనకథ వింటిమా, అతడు రణమున వీగివచ్చినపుడు
 గృహమునకురాగనే భార్య దొడ్డిలోన్నానమునకునీళ్ళుంచి బిం
 దెమీద పసుపుముద్దపెట్టి మంచముచాటుంచెననియు నందున
 లన రణమున బరాజితుడై వెరచివచ్చిన తాను స్త్రీతుల్యుడని
 నూచించెనని యతడు న్యసనపడుచుండ, క॥ పగరకువెన్నిచ్చి
 నచో! నగరేనిను మగతనంపు నాయకులందున్ । ముగురాడు
 వారమైతిమి! పగపేటికి జలకమాడ వచ్చినచోటన్॥ అని భా
 ర్య యనియెననియు, భోజనావసరమున బాలువిరుగం గాంచి
 యిదేమనిన సంత, కం॥ అసదృశముగ నరివీరుల । పసదీరగగ
 లువలెక పందక్రియన్నీ । వసివైచి తిరిగివచ్చిన । బసులున్విరిగి
 నవి తిక్క పాలున్ విరిగెన్॥ అని తల్లిచెప్పెననియు నీవిభమున
 భార్యచేతను దల్లిచేతను ప్రోత్సాహమొంది యతడు తిరిగియు
 ధమునకు వెడలి శత్రులనురుమాడి వీరస్వర్గము చూరగొనియె
 ననియు దెలియవచ్చుచున్నది. ఇట్టి వీరమాతలును వీరపత్ను
 లును బెక్కండ్రుకలరు. రాణీసంయుక్త, అహల్యాబాయి, ప
 న్నాబాయి మొదలగువారిచరిత్రలు వింటిమా ఈసంగతి మ
 రింత ధృవపడును. అసదృశపరాక్రమయశోవిరాజి యగు శి
 వాజి విక్రమవ్యవహారమునకెల్ల నలెనితల్లి జిజాబాయి యుపదే
 శమే కారణమని తచ్చరిత్రవలన విశదపడగలదు. గ్రంథవిస్తర
 భయములేకున్న నిట్టి వింకెన్నియోదృష్టాంతములు చూపవ
 చ్చును. స్త్రీలు విద్యావతులయినచో సంఘాభివృద్ధికి కారణ
 ములగు నీతిప్రపరకానలు శౌర్యధైర్యాదిగుణములు తమసం

తానమునకు నుగ్గుబాలతోడనే కరపనేర్తురు. ఇంతవరకు జెప్పినదానివలన స్త్రీలకు విద్యజెప్పట యవసరమని విశదము కాకమానదు. అయితే అట్టివిద్య యెంతవరకుజెప్పవలయును యేవిధమున నుండవలయు ననువిషయము విచారించవలెను. స్త్రీలకుజెప్పవిద్య కేవలము నక్షరముల గుఱించుట పేరులు వ్రాయుట వంటి ప్రారంభవిద్యమాత్రమేకాదు. పురుషులకంటె వారు కుటుంబయాత్రానిర్వహణమునకు ముఖ్యరాండుగనుక నందుకువలయు విద్య యవశ్యకముగా నేర్పవలయును. నీతిశాస్త్రము, సాకశాస్త్రము, ఆరోగ్యరక్షణశాస్త్రము, కొద్దిపాటి వైద్యశాస్త్రము, గణితము, భూగోళము, చరిత్రము, గృహకృత్యనిర్వాహము, విశవ్యయము మొదలగువిద్యలు చక్కగా నేర్పవలయును. కుటుంబని, కొద్దిపాటి హస్తశిల్పము మొదలగుకళలు నేర్పవలెను. ఇదిగాక నీతిప్రవర్తనకువలయు పురాతనపుణ్యస్త్రీలచరిత్రలు, ఇతిహాసములు, సాత్వికత్యము, పతిశుశ్రూష మొదలగు గుణములలవడుటకు దగు చరిత్రలును నేర్పవలయును, ఈశ్వరభక్తియలవడుటకు తత్వశాస్త్రము కొంచమైనను నేర్పవలయును. పురాణములు, ధర్మశాస్త్రములు చదివి వానియర్థము జోధపరచుకొనుటకు జాలినంత విద్య యొసంగవలయును. ఉన్నతవిద్యలభ్యసించి పట్టపరీక్షలయం దారితేరవలయు నవశ్యములేదుగాని లోకవ్యవహారములెరింగి తమ కుటుంబయాత్ర చక్కగా జరుపుకొనుటకు వలయు విద్య నేర్పితీరవలెను. అట్లు మనస్త్రీలు విద్యావతులయినప్పుడే మనసంఘము భివృద్ధిలోనికివచ్చి మున్నోక కాలమునందు గన్న యున్నతస్థానము నలంకరించగలదు.

మనప్రభువులగు హూణసంఘము తమ స్త్రీలయొక్క యోగ్యవిద్యాభ్యాసమువలననే తామిట్టి సామ్రాజ్యకారవము లందగలిగిరి. వీరిసంగతి యటుండనిచ్చి జాపానీయులసంగతి విమర్శించినచో మొన్న మొన్నటిదాక నూగుపేగులేక నెకమూలబడియుండినవారు పాశ్చాత్యనాగరికత నవలంబించి తమస్త్రీలకుచితవిద్య యొసంగనేర్చిననాది నవనవాభ్యుదయమునుండి యిప్పుడు నాగరిక శిరోమణులలో నగ్రస్థానము నొందగలిగిరి. గడచిన రష్యా జపానుయుద్ధములో నెక జాపానుమానవత తాగన్న పుత్రత్రయంబు మడియుటకు దుఃఖించుచుండెనని నాపెను గొందరు పెద్దమనుష్యులు పగామర్శింప నేగినప్పుడు వారింగాంచి తానుదురపిల్లుట తన పుత్రులగోల్పోవుటకు కానుగాని జపానుకై యుద్ధమునేయుట కింకొకతనయుడు లేడయ్యెనని వగచుచున్నానని చెప్పినదట. ఆహా! యేమి యీవీరనూతడై ర్యసాహసములు! ఇట్టి దేశాభిమానపూరితలగు మానవతులుండుటచేతనేగదా జపానున కట్టియదృష్టము లభించినది! అచ్చటిస్త్రీలు విద్యాగంధము చవిచూచుటచేతనేకదా ఇట్టి సద్గుణంబులు వారికలవడినవి? మనదేశమునందుగూడ నిట్టి గుణవతులగు యవతులు లేకపోలేదు. ఉన్నార్లుగాని వారిగుణములు ప్రకాశించుటకు వలయు సాధనములేక నడుగునబడి యున్నాడు. మాణిక్యమెంతమందిదయినను మసిప్రాతనుగట్టిదాని మాలిన్యము దొలగించకున్న సదియొక గాఢపెంకగును. దానిని సానబట్టి మెరుగిడినచో దేదీప్యమానమై ప్రకాశించును గదా! అట్లుగానే మనస్త్రీలకు యోగ్యవిద్యనిచ్చి వారినభివృద్ధిలోనికి దేంతకాలము హిందూప్రజలకు వలయు సద్గుణవుం

జ నులవడక సంఘమిట్టి హైన్యదశయందుండవలసినదే. ఇప్పుడిప్పుడు నవనాగరిక మతావలంబులగు ఘనులు కొందరు స్త్రీ విద్యను పునరుజ్జీవించజేయు బూచుకొనియున్నారని పూర్వాచారపరాయణులనునుకొనెను కొందరు వారి మార్గమున కడ్డమువచ్చి పెక్కుచిక్కులుపెట్టఁ జూచుచున్నారు వారికి స్త్రీలకు జనువునేర్పవలెననిచెప్పిన దలనొప్పించుచును. వారు స్త్రీలు విద్యనేర్చి యుద్యోగములుచేతురా వారికి చదువేలనందురు. విద్య యుద్యోగసంపాదనకేయని వారియభిప్రాయము. ఇది యెంతటిపొరపాటు? విద్యయనగా జ్ఞానమధము. చదువు వలన జ్ఞానాభివృద్ధియగును. జ్ఞానమనునది వెలుగు. అదిలేనిచో నజ్ఞానమను సంధికారమున నిమగ్నులగుచును. అట్టి అజ్ఞానాంధకారమగ్నులే మూర్ఖులు. యుక్తాయుక్త వివక్షత వారికిదెలియదు. మూఢులు తమమేలే తామెరుగరు. దైవమన వారికిదెలియదు. నీతిమెట్టిదో వారికి గోచరముకాదు. దేశమననేమో దానియభివృద్ధియెట్టిదో తామెట్టిస్థితిలోనున్నారో వారికి దెలియదు. మూర్ఖులస్థితి యిట్టిదేకద? మనదేశమిట్టి మాధ్యాంధరమున మునిగియుండుటనేకద తమస్థితి తమకు దెలియకున్నది. మనపూర్వాచారపరాయణు లీతెగలోనివారేయని చెప్పియుండును నామీద గోపించవలదు. వారెవ్వరో మీరేయో చెప్పవలెదుగాక. తమకువిద్యలేనాగున యుద్యోగములేదని భ్రమించుచున్నారని జ్ఞానములేదని వారెరుగరు. “విద్యావిహీనుః” అనిచెప్పిన ప్రాచీనులనీతి వారెరుగరు. మీదుమిక్కిలి స్త్రీలు చదువుకొనిన విటులకు తరములు వ్రాసెదరని నందువలన వ్యభిచారమెక్కుడగుననియు వారిఁకొక యు

క్తి చెప్పెదరు. ఇదెంతపరిహాసాస్పదమో చూచితిరా? విద్య
యనఁగా జ్ఞానమని చెప్పితిమి. జ్ఞానమున్నచో దుష్కార్యచరణ
కు బ్రేరేపించునా? జ్ఞానములేనివారజ్ఞానులు. అట్టిమూఢులే
యొక్కాయొక్క వివేకములేక తాత్కాలికసుఖాపేక్షితులై దు
ష్కార్యముల కలవాటుపడియెదరు. దుష్ప్రవర్తకాన కజ్ఞానమే
ముఖ్య కారణము. జ్ఞానవంతులొక వేళ దుష్కార్యలంపటులను
నను వారి యంతరాత్మ యడుగడుగునను నిరోధించుచునేయుం
డును. ఇది అనుభవగోచరమగు విషయమే. విటులకు తరము
లు వ్రాయనేరని నిరక్షరకుక్షులగు మూఢ స్త్రీలే వ్యభిచార
మునకు మూలదుంపలై వెంపరలాడుచుండుట మనము చూ
చుచునేయున్నాము. కావున నీయపూర్వజ్ఞాన లవదుర్విదగ్ధుల
యాక్షేపములు నిలువ తావులేకపోయినవి. ఇక స్త్రీలు స్వా
తంత్ర్యగౌరవముల కర్హులా కాదా యని కొంచము విచారిం
తము. పూర్వ కాలమునఁ బురుషులకన్న స్త్రీలే గౌరవము నం
దుచుండిరని తోచుచున్నది. పుత్రసంతానముకన్న నప్పుడు పు
త్రికాసంతానమే కావలయునని కోరుచుండెడివారు. “అథయ
ఇచ్ఛేద్దుహితామే పండితాజాయేత సర్వమాయుర్యాదితీతిలోద
నంపాచయిత్వా సర్విష్కృతమశ్నీయాతామీశ్వరీజనయతవై”-
శుక్లయజుర్వేదబృహదారణ్యకం 8 అధ్యాయం 4 బ్రాహ్మణ
ము 18 మంత్రము. అనగా విదుషీయగుపుత్రిక గావలయునని
కోరెడువారు నూపులపులగమువండి నేతితో భుజించిరేని య
ట్టిపుత్రిక పుట్టును, అనిచెప్పెడు వేదవాక్యమిందునకు నిదర్శన
ము. శ్రుతి “మాతృదేవోభవ, పితృదేవోభవ” అనునెడ తండ్రి
కంటె ముందర దల్లిని స్మరించుచున్నది. “జనకునకుబదిమడుం

గులు । జనని గురుత్వమున నిడి ప్రశస్తము శ్రుతులన్” అని భారతము చెప్పుచున్నది. “యథాభూమి స్తథానారీ తస్మాత్తాన తదూషయేత్”-పరాశరస్మృతి. భూమివలె స్త్రీయు పవిత్ర గాన నామెను దూషింపరాదు అని. “సర్వగాత్రాణి యోషితామ్”-దక్షస్మృతి, స్త్రీలు సర్వాంగపావనులని చెప్పుచున్నది. “యత్రనార్యస్తుపూజ్యంతే రమంతే తత్రదేవతాః । యత్ర తాస్తునపూజ్యంతే సర్వాస్తత్రాఫలాక్రియాః”- మనుస్మృతి. ఎచ్చట స్త్రీలుగౌరవించబడియెదరో అచ్చటనే యెల్లదేవతలు నివసించెదరు. ఎచ్చట నాస్త్రీలు గౌరవింపబడరో అక్కడనే క్రియలుచేసినను అవి నిరర్థకములు అని చెప్పుచున్నది ఇంద్రుని వలన స్త్రీలు గౌరవాహులగుదురాకారాయను సందియములే రకుండను. పూర్వకాలమున బ్రతివారును నీవెవ్వరవని యడిగినప్పుడు “దీర్ఘతమామామతేయః” మమతాదేవి పుత్రుడనగు దీర్ఘతముడనువాడను “మహీదాస ఐతరేయః” ఐతరాదేవి పుత్రుడనగు మహీదాసుడను. ఇట్లు తండ్రిపేరునకుబడులు తల్లిపేరే చెప్పుచుండు నాచారముగలదు. ఇందువలన స్త్రీలు గౌరవాహులగుదురని చెప్పవలెనా? “స్త్రీణాం ద్విగుణమహారం బుద్ధిశ్చాపిచతుర్గుణమ్ । సాహసం షడ్గుణం తేషాం” అనునట్లు స్త్రీలకు బుద్ధియు సాహసధైర్యములును పురుషులకంటె మెండు. కావుననే ఆదికాలమునందు, మంత్రిత్యాదిరాజకార్యములందును, సేనానాయక పురరక్షకాది పదవులయందును స్త్రీలే నియమించబడుచుండువారని పెక్కునిదర్శనములున్నవి. సత్య సరకునితో యుద్ధముచేసినది. కైకేయి యుద్ధములో భర్తకు రథమునడపినది. మరియు బెక్కాడ్డిట్టివారుకలరు. స్త్రీ

లు పెక్కండు రాజ్యపీఠముల నలంకరించి పురుషులకన్న మి
న్నగా ప్రజాపాలనముగావించిరి. ఇట్లు రాజ్యభారముగై కొన్న
గణపతిదేవునిపుత్రిక రుద్రాంబ, అహల్య, చాధురాణి మొదల
గువారలత్యంత ఖ్యాతినొందినారు. సాక్షాత్లక్ష్మీయు జననీశిరో
రత్నమునగు శ్రీ విష్ణోరియామహారాణిగారిచరిత్రము మన కెల్లర
కు ననుభవైక వేద్యమేగదా. ఇట్టి స్త్రీలు శారవచాత్రలగుదు
రని వేరుగ జెప్పనక్కరలేదు. “ప్రావృతాం యశ్చోపవీధిని మ
భ్యుదానయన్ జపేత్ సోమోదదత్ గంధర్వాయేతి” - గోవిల
గృహ్యసూత్రము; శ్రీమద్రామాయణము అయోధ్యా కాండ
యందలి “కాస్యోపితదాదేనీ...అను శ్లోకముమొదలు “తాం
శుక్లతామసంహితాం” అను శ్లోకమువరకును మరియు శ్లో॥ త
తస్తుజలశేషేణ లక్ష్మణోక్యరోత్తధావాగ్యతా స్తే త్రయస్సం
ధ్యా సముపాసతసంహితాః॥ సుందరకాండ 14 స్వగ్గళా
“సంధ్యాకాలమనాస్సామీ ధృవమేవ్యతి జానకీ నదించే
మాం శివజలాం సంధ్యాధేవరవణిణి” ఇత్యాదులవలన
బూర్వకాలమున స్త్రీల కుపనయనాహారము సంధ్యాచిక్రం
ల చేయు నాచారమును స్వతంత్రముగలదని తెలియుచున్నది
ఇది మనప్రస్తుతాంశముకాదు ఇంతవరకు జేసిన విచారణవల
న స్త్రీలకు విద్యనేర్పించుపద్ధతి యవిగీతశిష్యాచారమనియు, న
ట్టివిద్యావతులగు స్త్రీలవలన మన సంఘాభివృద్ధికి నలయుప్రో
త్సాహము లభించుననియు, స్త్రీలకు విద్యనేర్పరాదనువారివా
దము సహేతుకముకాదనియు, స్త్రీలు స్వాతంత్ర్యశారవార్హ
లనియు దేలినది. కావున దేశాభివృద్ధియు, సంఘాభివృద్ధియుగో
రి మనపూర్వులధిష్టించిన యున్నతపదమును మనమింకొకసారి

చవిచూడదలచినవారమైతిమేని మన స్త్రీలను వంటయింటిబా
నిసలుగజేసి కారాగృహబద్ధులనుజేయక నారికి యుక్తమగు వి
ద్యనొసగుటకు వలయు ప్రయత్నములన్నియు మనము పూని
కతో జేయవలయును. మన స్త్రీలు విద్యావతులుగాక యిప్పు
టి హైన్యస్థితియందుండునంతకాలమును మనము వృద్ధిమెండజా
లము. కాబట్టి ఇప్పటికయినను మనవారందరు కన్నులువిచ్చి
యితరదేశము లనుభవించుచున్న గరిక సభ్యవర్తన శారవ
ములు కన్నులారజూచి మరుష్యజాతిలో చేరిన మనమును స
గృహ శారవమగుటకు యోగ్యతగలవారమనియు దానికై ప్ర
యత్నించుట మనకు విధాయకకృత్యమనియు జక్కగా దెలిసి
కొని యగుదురు బునాదివేయదలచితిమేని మనస్త్రీలను దప్పక
యుక్తవిద్యావతులను జేయవలెను. అప్పుడే మనదేశము నాగ
రికదేశములలో నొకటియయి యఖండైశ్వర్యములతో రులదూ
గుచూడగలను. స్త్రీల జదివించవలెననినచో కేవలము సక్షర
ములను గురించి చదువునంతటి యల్పవిద్య గరపుటమా
త్రముకాదు. ప్రాపంచిక పరిజ్ఞానమంతయు నలవరుచుకొని గృ
హకృత్యములు నిర్వహించుచు నీతిమార్గముదెలిసికొని దేశక్షే
మాభివృద్ధికి దోడ్పడజాలినంతటి విద్య యొసగవలయును. ఇప్పు
టి బాలికాపాఠశాలలయందట్టి విద్య యొసగబడుచుండునటు
ల ప్రభుత్వమునారి సభ్యులొందుచు మనమును నందుకు దో
డ్పడవలయును. స్త్రీలకు పఠనాహారములగు గ్రంథములు దే
వభాషలలో వ్రాయవలయును. దేశభాషాభివృద్ధికి దగు ప్రా
త్యాహవివ్వవలయును. ఇట్టి కార్యమునకు మనము పట్టుదల
తో పనిచేసినప్పుడే మనము భావివృద్ధికి కారకులమై దేశమా

తగర్భమున జన్మించినందు కాపెకు గీతిప్రతిష్ఠలు దెచ్చినవారమగుదుము. నేను చెప్పగలవిషయమంతయు దీనితోడనే చరితార్థమగును గాన ననవసరప్రసంగము పెంచి మీకు విసుగుకలిగించుటకు బూనుకొనక విరమించుచున్నాడను.

గీ॥ తగినశాస్త్రంబులొకకొన్ని • తఱచి తఱచి
సజ్జనులుమెచ్చ స్త్రీవిద్య • సారసంగ
హంబనగ దీనివాసితి • నాదరింప
గోరుచున్నాడ రచనకు • గ్రోతవాడ ॥

క॥ స్త్రీవిద్యసారసంగ్రహ
మేవేళన్ జదివిమీర • లింపుగస్త్రీలన్
గావింపగవలయును వి
ద్యావతులొనట్లు లవని • దప్పకదయతోన్ ॥

ఈ గ్రంథకర్తచే రచియింపబడిన గ్రంథములు.

(1) దొంగస్వామి చరిత్రము—పద్యకావ్యము, ఈ గ్రంథమునందు యశుల మాయలు, బ్రాహ్మణులమాధభక్తి, విప్రకుల మపవిత్రమగుటకు కారణములు, దేశాభివృద్ధికి కావలసినపనులు మొదలగునవి మనోహరముగ వర్ణింపబడినవి. ప్రతియింటనుండవలసిన గ్రంథము. వెక్కండ్రుపండితుల పొగడికగన్నది. వెల రు 0.1.6.

(2) శ్రీ వేణుగోపాలసీసతారావళి—భక్తుల కత్యంతోపయుక్తంబగునటుల వర్ణింపబడిన 27 సీసపద్యములుగల గ్రంథము. వెల రు 0.0.6.

ముద్రణయందున్న గ్రంథములు.

(1) విశ్రవించరావరిణయము—చారికథ. నూతనమట్లు, మనోహరములగు నోహరలును, అంత్యనియమములగు పద్యములునుగలిగి దేశభక్తియు, యాశ్వుర భక్తియు బోధించు గ్రంథము.

(2) భరతమాతృ స్థవము—దేశభక్తుల కత్యంతోపయుక్తము.

(3) ఆంధ్రమాతృ స్థవము—ప్రతిఆంధ్రునియింటనుండవలసిన గ్రంథము.

(4) శ్రీరాముని బాల్యదశ—నాటకము. దయ్యములు, ఎఱుక, కన్యావిక్రయము, వరవిక్రయము, మొదలగువాటిని నిరసించు గ్రంథము.

(5) కనులావళి—షేక్స్పియర్ సింబలై నుకుపరియైన రీతింకముల తెలుగు వాటకము.

(6) కున్నొడుట్లాసిని—లంచములు మొదలగువాటిని గురించి చక్కగా వర్ణింపబడినది.

(7) నిమ్మజాతోద్ధరణ. (8) సముద్రయానము మొదలగునవి.

కావలసినవారు,

బ్రహ్మభట్ల వట్టాభిరామగోరక్ష,

గుడివాడ, కృష్ణాజిల్లా.

అని వ్రాయవలయును.

1073 7

